

Almanach GYM

2022/2023

OBSAH

NÁŠ VELKÝ VEČER.....	6
Náš velký večer.....	6
V Ideonu na baru.....	8
Ples.....	10
Vlez na ples	13
PŘÍBĚHY DNEŠNÍ DOBY	14
Polednice 2018	14
Koronové pohádky.....	13
České dráhy.....	18
<i>Andrea Flosová</i>	17
Hrdina v bílém plášti.....	20
Pohovor na imigračním úřadu	21
(NE)MILUJ BLIŽNÍHO SVÉHO	24
Mašle	24
Přání z padajících hvězd.....	25
Ohlédnutí.....	29
<i>Andrea Flosová</i>	28
Loutka.....	30
NA SVĚTĚ JE KRÁSNE.....	31
Léto.....	31
Za trochu piva.....	32
Zavři na chvíli oči.....	33

Z JINÉHO SOUDKU	36
Mozart	36
Ať to ví.....	39
Variace na Františka Kárského.....	38
Čas	41

NÁŠ VELKÝ VEČER

Náš velký večer

Začalo se brzo ráno přípravami,
Každý svojí rukou přispěl.
Poté nástupy i tanec přišel,
A rychle zase domů za rodinami.
Čas oběda byl rychle pryč,
Jako kdyby prásknul bič.
Dívky upravovaly vlasy a líčily se,
Chlapci jen do obleků navlékli se.

V tom začal už ten večer velký,
Ani jsme se nenadáli,
A v tom vyměnili jsme šaty a obleky,
Za černé oblečení jako mafiáni.

Hned pak zpět do slavnostního.
Hned nástup a poté šerpování,
A započala pro nás zábava.

Zpěv tanec a popíjení,
To ke správnému plesu patří.
Jen vedro tam bylo na omdlení,
Ale zvládli jsme to raz dva tři.

Vyhození ze sálu – šli jsme na afterparty,
Městem pustým a liduprázdným.
Tam mohl si přijít i ty,
A pobavit se s námi letošními maturanty!

Michaela Karafiátová, G4.B

V Ideonu na baru

Jdu na ples,
abych se opil.
Proč by ses opíjel?
Asi jsi debil.

Nechlastej mocně,
všechno si pamatuj,
ráno pak poděkuj,
že je ti dobře.

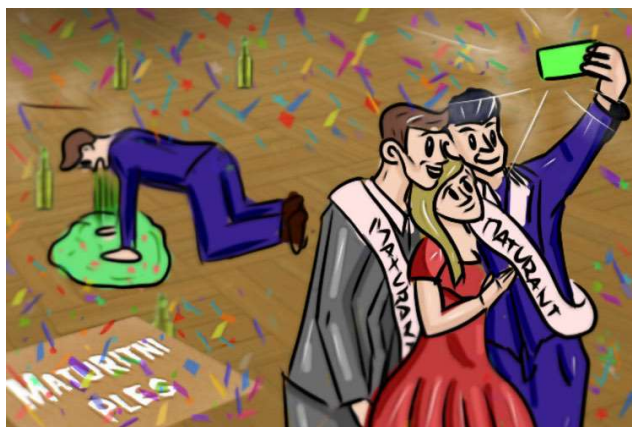
Lepší než první ranní,
je teplá postel.
kde budík nezvoní,
játra se šetřej.

Stejně tam Jägra,
do chladu nedají.
No a co čerta?
Griotku nemají.

Pijou tam vodku,
ta tě však spálí.
Večere venku,
prachy se pálí.

A když už bliješ,
a není to dobrý,
najdi si někoho,
kdo vlasy podrží.

Michal Hybeš, G4.B

Ples

Čtyři roky na střední utečou jako voda a zlatým hřebem tohoto období je maturitní ples. Zde se mísí momenty radosti, štěstí, úlevy, stresu, pýchy, ale také pocity smutku, že něco hezkého končí a naše cesty se rozcházejí. Kromě emocí se zde střetávají i různé generace a sorty lidí, ty můžeme rozdělit na základní tři skupiny.

První skupinu tvoří rodiče a blízcí příbuzní maturantů. Tato skupina se vyznačuje nadměrným fotografováním svých potomků nebo klasickými frázemi typu: „Jak rychle nám vyrostli“ či „Jako by to bylo včera, co nastupoval do školy“. Samozřejmě nemůžou chybět ani nostalgické chvíle, a toto vše je završeno trapnými historkami z dětství.

Druhou skupinou jsou kamarádi maturantů. Tato skupina se nejčastěji vyskytuje u baru a s přibývajícím časem jejich podnapilost stoupá. Členové této skupiny jsou též nejhluchnějším živlem plesu. Plusem této skupiny je její nejvyšší index zvracení v přepočtu na 100 osob ze všech zmiňovaných referenčních skupin.

Poslední skupinou jsou samotní maturanti. Zde můžeme dokonce pokročit ke komplexnějšímu dělení – a to na chlapce a dívky. Obě skupiny se od sebe dosti liší. Chlapci se více svým chováním přibližují druhé skupince, svým alkoholickým apetitem sice z počátku zaostávají za skupinou číslo 2 (hlavně díky přítomností rodičů, pedagogů a také stresu smíšeným s nervozitou), ale s odbytím půlnoci často dochází k takzvanému stíhacímu závodu, jehož cílem je se minimálně vyrovnat ve snažení svých přátel.

Druhá podskupina, dívky, ta bývá pod největším stresem a nervozitou, doufají v dokonalý ples a zážitek na celý život. Pravidelně probíhají slzy štěstí, ale i radost. Jejich devízou je krása, každá chce být tou královnou plesu. Na

začátku plesu tak opravdu všechny vypadají, avšak kombinace alkoholu, potu, náročného programu a přibývajícího času, udělá svoje a počet nápadníků, kterých bylo na začátku plesu mnoho, se rapidně snižuje a zůstávají jen ti nejvěrnější či nejopilejší.

Filip Brož G4.B

Vlez na ples

Od vstupu k pódiu cesta dlouhá
za kasou sedí nějaký moula.
Šatna malá všude zmatek
místa je tu nedostatek.
Student škemrá o peníze
A co za ně? Jenom lístek
A co z lístku? Možná pár kytek
To je však jen pouhá vize.

Čekám čekám student nikde
než vyjdou z flašky mi nic nezbyde.
Světla svítí, hudba duní,
ženy piští, drobné blyští
Už to končí, kde to jsem?
Je možné, že snad to byl jen sen?
Ó ráno buď mi lehké.
Teď už nechám si zdát něco hezké.

David Král, G4.B

PŘÍBĚHY DNEŠNÍ DOBY

Polednice 2018

U počítače dítě sedělo, do monitoru tupě hledělo.

„Pojď mi pomoci, děťátko, aspoň chvíli, na krátko.“

„Ne, teď Gejmr streamuje!“

Matka znovu hubuje: „Už to řešit nehodlám, sociálku
zavolám!“

Sociálka přijíždí, dítě Facebook projíždí.

Sociálka klepe na dveře, matka se strachem otevře.

„Ach ne, já toto číslo vytočit nechtěla!“

Ale sociálka přesto přijela.

Dítě, co nic netuší, matka náhle vyruší.

Matka má dítě v objetí, dveře se rázem rozletí.

Sociálka do pokoje vtrhne a matka s dítětem z okna se
vrhne...

Anna Horáková, G4.B

zapamatuj si

Román o sedmi kapitolách psan v době pandemie SARS-CoV-2. Hlavn postava Rosie se uchýlí do podzemního bunkru uprostřed lesa, aby se vyhnula opatenm o zákazu shromařkovn a setkala se tam se svými kamarádkami, ale místo toho v bunkru potká sestry Evu a Adlku, o kterých neví, ře jsou cestovatelky řasem a pochází z roku 2120. V dle je pouřevn rozlchn slang generace Z a anglick výrazy, které dokreslují věrohodnost mluvy teenagerů ve 21. století. Román se snař poukázat na nebezpeč dneřn doby jako jepadek řeřtiny, rostou hrozba řnsk lidov republiky, nedostatek zdravého pouřevn moderních technologií a problematiku morálnosti konzumerismu. Zároveň ale ukazuje optimistickou budoucnost roku 2120, kdy je řeřtina (tzv. *novoreřsk jazyk*)ředitm jazykem demokratického světa a řeřsko stojí v řele zem bojujch proti digitln diktatu, kterou zosobňuje postava ředitle a zakladatele Facebooku, nesmrteln jeřtrka Marek Cukrohorsk.

I-9

„To jsem serizn řekla nahlas nebo js mi jenom přečetla myřlenky?“

Eva nedvřiv pozorovala onen zdroj velk rány a nedokázala zamaskovat sv podrždn. Nikdo tu přece neměl být! Měl to být opuřtn bunkr, o kterm nikdo nic neví! A hnedka ani ne hodinu poté, co se začnou ve svém novm domov zabydlovat (no, spř ho prozkoumávat), tak tady na n vybařne jejich spolubydci. V duchu si řikala, ře s tím zablcenm obleenm a zmoklmi vlasy vypadá jako strařidlo, a pak si uvědomila, ře ona vypadpln stejn, ne-li jeřt hůř. Kdyby j spatřila jako prvn, neví, jak by zareagovala. Protože to za n vyřeřila řda. Otevřela dveře a spatřila tuhle dvku, promoklou, s obrovskou khaki kapucou přes hlavu (i kdyř j oividn k ničemu moc nebyla) a nruci plnou jídla. řda si zhodnotila, ře nevypadá nebezpen a hned se s ní dala do řeči. Eva vřak neměla v plánu jen tak svěřit svůj řivot i řivot sestřcky do jejich rukou. Teďka jím přpravovala jídlo a pak slíbila, ře jím přnese njak řist obleen, ale hnedka potom měla Eva v plánu provřt křřov výslech. Kde se tu vzala, odkud je ten divnj přzvuk, jeřtl m v plánu je ve spánku zabít. A pro nosí na obliej tu rřovou rouřku.

„Vřdycky jsem chtěla umt řist myřlenky, ale rodiče mi to nechtl dovolit. Př ať se radř uim hrát na flétnu,“ zavřtla řda hlavou a usmívala se na onu tpkyn, kter mezitím krjela jablka na plmmscky a dvala je do misky.

Př zmínce o rodich bodlo Evu u srdce. Bylo uklidňující slyřet, ře je řda schopn o nich mluvit takto vyrovnan. Taky by to ráda dokázala. Jenže ať se snařila, jak se snařila, nemohla z hlavy vytěsnit vřechny ty obavy, kter j suřuj pokařd, kdyř večer zavře unaven oči.

Tpkyn se jejím slovům upřmn zasmála akosem se podvala na Evu. Ta jenom zaduman stála kousek od pultu s jídlem, o kter se opírala řda, ruce měla zalořen na prsou a vypadala, jako by se snařila přestrat, ře je kus nábytku.

„Jak se vbec jmenujeř, vélo, co dokáže řist myřlenky?“

„řda. A tamto je moje sestra Eva,“ mávla rukou směřem k Evě, „a jak se jmenujeř ty?“

„Rozárka. Ale mřete mi řikat Rosie.“

Tomu se zase zasmála řda. „Rosie. To zní jako za starých řas.“

Rosie se zasmála s ní, i kdyř netuřila, co přesn se tm řda snařila říct. Tenhle mal řlovek se j zamlouval. Konverzace byla velice plynul a nikdy se s řdou neobjevovalo trapn ticho. Zatímco její

sestra byla pravý opak. Sice byla potichu, ale její mlčení bylo spíš ohlušující. I když ji teďka viděla zblízka, musela říct, že Eva vypadá o trochu starší než ona. Chápala, že si určitě jako správný starý a zodpovědný člověk dělá starosti a že to nebyl zrovna nejideálnější způsob prvního setkání, ale nedokázala najít slova, kterými by jí přesvědčila, že není vrah. Že se sice kouká na videa od doktora Nešpora, ale není alkoholička, že se sice občas chová jako blázen, ale drogy nebere, a že sice pořád nadává na lidstvo, ale nikdy by žádnému člověku ublížit nedokázala.

„Tak já dám vařit nějakou polívku a půjdeme se poohlédnout po nějakém čistém oblečení, co říkáte?“

„Skvělý nápad! Mám hlad jako vlk,“ vykřikla Áďa a chroupala přitom kousek jablka.

Rosie vytáhla z šufliku tři pytlíky s různými druhy polévek a prohlídla si je. Gulášová, kuřecí, nebo nudlačka.

„Jakou máte nejraději?“ zeptala se a rozložila sáčky před Áďu. Pokynula Evě, ať také přijde vyjádřit svůj názor.

„To vypadá jak nějaká staročeská kuchyně!“ zazářily Áďě oči a přejížděla očima z jednoho sáčku na druhý. „Dej vařit všechno!“

Eva se ještě ani nestihla podívat, co je v nabídce a její sestra už rozhodla za ní. Rosie nejdřív byla trochu nesvá, že za jeden večer spotřebují zásoby na tři dny, řekla si ale, že je dnes velmi výjimečný den a napustila obrovský hrnc vodu.

Voda se začala vařit a tři dívky společně vyšly ven na chodbu. Následovaly jejich průvodkyně Rosie. Áďa s ní dorovnávala krok a Eva se šourala pár kroků za nimi.

„Jak to, že se tady tak dobře vyznáš?“ vyptávala se Áďa, zatímco se vzdalovaly od hospody, kuchyně i sálu s pódium.

„No, už jsem toho tady dole docela hodně zažila...“ zasmála se Rosie.

„Jak dlouho už tu jsi?“

„Asi týden.“

„Týden?“ podívovala se Áďa, „A co tu vůbec děláš? Nemíjíš tu dole smutno?“

Eva se trochu ušklíbala. Nakonec její sestra udělá křížový výslech místo ní.

„No... Přišla jsem se sem schovat. To víte, dneska je kvůli koroně tolik zakázaných a my jsme měly s kámoškama domluvený, že tu uděláme nějaký to ilegální shlukování, aby se o tom nikdo nedozvěděl. Přišla jsem trochu dřív, abych to tady dole dala trochu do pořádku, ale už jsem to tu uklidila aspoň desetkrát a zatím se ani jedna z nich neobjevila...“

Korona? Ilegální shlukování? Eva měla našpíchané uši a v hlavě si přehrávala dokola každé slovíčko, které toto podezřelé stvoření vypustilo z úst. Jak si vůbec z nich může takhle utahovat?

„Jo jasně, a my jsme uprchlice ze Severní Koreje, který tam uvěznil, když jsme tam jeli s rodinkou lyžovat,“ zamumlala si pod fousy, ale Rosie jí uslyšela a prudce se na ní otočila.

„Vy jste byly vězněny v Severní Koreji?“

„No jasně.“

„Co jste sakra provedly? To jste si udělaly omalovánku z nějakého plakátu Kimmyho nebo co? Nebo jste to snad byly vy, kdo zpackal tu jeho operaci? Nebo jste ho unesly a ta operace byl jenom žvást vymyšlené médií?“

Áďa ty dvě jenom pobaveně sledovala a užívala si to skoro stejně jako sledování poníků v televizi.

„Kdybychom ti to pověděly, tak nás určitě udáš,“ pokrčila rameny Eva, jako že je jí to strašně líto, ale tohle prostě nemůže prozradit.

„POČKAT!“ vložila se do toho nečekaně Áďa, skočila mezi ně, až musely zastavit a obě starší tůpkně na ní zmateně upřely své zraky. „Ten čínskej mobil. Ten byl tvůj?“

Rosie váhavě přikývla a hnedka v další minutě toho začala litovat, protože se na ní obě sestry podívaly nanejdřív vyděšeným pohledem.

„To ty jsi majitelkou toho šmiráckého čínského mobilu?!“ zopakovala nevěřicně Áďa a o krok od ní poodstoupila. V očích se jí zračilo zděšení.

Rosie nevěděla, co na to má říct. Setkala se právě s nějakými oddanými uctíváčkami Applu? S odpůrci čínské diktatury? Dávalo by to smysl, vzhledem k tomu, že byly vězněny v Severní Koreji.

„Přiznej se!“ zvolala Eva a na rozdíl od Ádi se tvářila hrozivě.

„No tak dobře,“ zvedla Rosie ruce nad hlavu, „je to můj mobil, dobře? Ale netuším, že je na něm něco špatného. Používám ho čistě pro legální záměry. Nikdy jsem s ním nikoho nešpehovala, no, i když jsem na něj nahrála dvě online hodiny češtiny...“

„ALE O TO TADY NEJDE, JAKÝ MÁŠ ÚMYSLY!“

Tedka se vyděla pro změnu Rosie. Nejraději by zařvala, ať se Eva hodí do chillu, vždyť jde jenom o jeden hloupej mobil, ale vycítila, že je situace vážnější, než by se mohlo zdát.

„Nechápeš, že nás kvůli tvému levnému telefonu s kvalitním foťákem může odposlouchávat čínská vláda ať jsme kde jsme?“

„I tady pod zemí? Však to nedává smysl. A navíc, i kdyby nás odposlouchávali, copak dokážou rozumět češtině?“

Eva se na ní koukala, jako by spadla z Marsu. „Buď to tady na nás jenom hraješ anebo tady dole nežiješ týden, ale sto let. Ty to vážně nechápeš?“

„Co bych měla chápat?“ Rosie byla stále zmatenější a zmatenější a ztratila všechn přehled o tom, co se tady vůbec děje. Měly přece jenom v plánu si dojit pro čisté oblečení, jak se dostaly k takovémuhle politickému fightu?

Eva se zhluboka nadechla a znovu vydechla, Áďa byla úplně ztuhlá a jenom přeskakovala pohledem z jedné dívky na druhou.

„Tak dobře, já ti to všechno povím. To, že používáš ten svůj mobil ničí životy nespočtu lidí denně. Čína unáší lidi, stejný počet, jako je vlastníků těch telefonů a nutí je celej den vás odposlouchávat a překládat jim to do angličtiny nebo ještě lépe do čínštiny. Tisíce Čechů...“

„Wtf.“

„Cos to řekla?“

„Wtf.“

vysvětlivka

týpkyně – ženský rod od slova týpek
 Kimmy – severokorejský diktátor Kim Čong-un
 hodit se do chillu – uklidnit se
 politický fight – bitka o politických záležitostech

České dráhy

Chceš-li někam cestovati,
Musíš nejdřív plán si psát,
Kam a kdy a s kým a jak,
Kolik za to všechno dát.

Chceš-li vlakem cestu zkrátit,
Ne, abys začal věřit,
Že se k cíli dostanete,
V čase, co si zamanete.

První vlak si jede, jak chce,
Druhý odjel trochu dřív,
Třetí, a to se podržte,
Kvůli dešti nejezdí.

Po peronu ozývá se,
Rychlík Praha střed.
Potřeboval zastavit se,
Aby zase nabral dech.

Tak si jezdí v Čechách vlaky
Co vyřadili z Německa,
Říkám vám, že další rok už,
Vlakem cestu nechystám.

Veronika Dlasková, G4.B

Když něco máme,
Nevážíme si toho.
Když něco ztratíme,
Uvědomíme si hodnotu.
Stěžujeme si na teplo v létě,
na zimu v zimě,
na lidi mezi lidmi,
na samotu o samotě,
na příliš mnoho práce,
na nicnedělání.
Nechce to změnu?

Andrea Flosová, G4.B

Hrdina v bílém plášti

Proč mladé tělo na lůžku leží,
A doktor ho ze všech sil léčí jen stěží.
Neplačte rodiče, doktor dělá, co může,
Aby tu duši nepustil z kůže.
Smrtka se s doktorem hrozivě pere,
Co, myslí si, patří jí, taky si bere.
Chlapec svůj život neměl moc rád,
Bez vědomí rodičů chtěl se ho vzdát.
Nejhorší scénáře v hlavách jim běží,
Když jejich děťátko v krvi své leží.
Lékař však Smrtku už párkrát přepral,
Na její úmysly nikdy se neptal.
Zvládl to mockrát, snad dneska zas,
Prosím přijď jindy, dnes není ten čas.
Smrtku přepral i bez smlouvy míru,
Snad někdo ocení lékařskou sílu.

Adéla Moravcová, G4.B

Pohovor na imigračním úřadu

Postavy: TAZATEL

ŽADATEL

Děj se odehrává v místnosti, uprostřed které se nachází stůl.
Na jedné straně sedí tazatel, na druhé žadatel o občanství ČR:

TAZATEL: Předtím, než Vám bude povolen vstup na území ČR, musíte ještě podstoupit krátký pohovor týkající se obecných reálií tohoto státu. Můžeme začít?

ŽADATEL: (pokývá hlavou a nejistě odpoví) ... asi ano ...

TAZATEL: Dobrá tedy, nyní položím první otázku: Jaký je oficiální jazyk ČR?

ŽADATEL: Nepochopitelný.

TAZATEL: Správně. Jaké typické jídlo naleznete v každé české restauraci?

ŽADATEL: Vídeňský řízek.

TAZATEL: Ano. Co je základem českého exportu do zahraničí?

ŽADATEL: Lékaři do Německa.

TAZATEL: Správně. Co je základem českého importu?

ŽADATEL: Tak nějak všechno.

TAZATEL: Je to tak. Co musí ženy udělat, aby měly stejné platové ohodnocení jako muži?

ŽADATEL: Hrát tenis.

TAZATEL: Správně. Jaký je český národní sport?

ŽADATEL: Nadávání na cokoliv.

TAZATEL: Správně. Uvedte jméno člověka, který se považuje za nejvýznamnější českou osobnost od Sametové revoluce, filosofa, myslitele, spisovatele a prezidenta?

ŽADATEL: Je to Václav Klaus.

TAZATEL: Nepochybně, ... největší Čech. Kam půjdete, když si sami vyplatíte dotaci z fondů EU?

ŽADATEL: Na (svoji) farmu.

TAZATEL: Skutečně, skvělý způsob trávení času s rodinou.

Doplňte: Co Čech, to ...

ŽADATEL: ... Alkoholik.

TAZATEL: Muzikant! ... ale uznám to. Kdo obsadil v historii území ČR?

ŽADATEL: V podstatě každý, kdo šel zrovna kolem.

TAZATEL: Správně. A konečně poslední otázka, co Čech myslí, když řekne, že jde na jedno a vrátí se v deset hodin?

ŽADATEL: Že si dá deset piv a vrátí se v jednu.

TAZATEL: Skutečně je to tak ... tak snad abychom se do toho dali! (vytáhne dva půllitry piva a společně se napijí)

Konec

Čeněk Mědilek, G4.B

(NE)MILUJ BLIŽNÍHO SVÉHO

Mašle

Celičkým životem spolu si prošli,

Stařeček dnes ale hladí jen mašli.

Bylo to předtím, než slzy tekly,

Tu mašli, již jí dal, když ano si řekli.

Tu mašli, co vlála jí ve vlasech, když kočárek tlačili,

Tu mašli, co před svými dětmi schovat stačili.

Tu mašli, nad kterou dnes slzy roní,

Protože je jen to jediné, co zbylo mu po ní.

Adéla Moravcová G4.B

Přání z padajících hvězd

Upírat oči ke hvězdám neznamená koukat na noční oblohu plnou hvězd. Dost často to znamená mnohem víc. Znamená to snít, věřit v budoucnost a plnit si sny.

Viděla padat hvězdu. Z oblohy dolů se snášela malá zářivá věčička schopná plnit přání. Někdo na tu svou čeká celý život a někdo jich za život spatří spoustu. Ještě, než stihla hvězda zmizet, zvedla vrásčitou ruku k obloze a pomyslela na svoje přání.

Hvězda se v letu zastavila a blyštivě se zaleskla. Poté se vytratila v neznámu. Světem se pronesla vlna zářivého, teplého světla a na jediný okamžik se všichni zastavili, jako kdyby se něco mělo změnit. Ale pak se všechno vrátilo do starých zajetých kolejí.

Setřela si slzu stékající po tváři. Říkala si, jak byla hloupá, když si dovolila doufat. Ale její stáří jí nedovolilo litovat toho déle než pár sekund.

Místo, na kterém stála, nebylo náhodně vybrané. Stála tam, kde proběhl nejšťastnější okamžik jejího života. Ten,

který změnil všechno. A tak si stará dáma kousek popošla a sedla si na místo, kde seděla jako mladá dívka a pozorovala hvězdy. Dovolila si zavřít oči a vrátit se do toho nádherného okamžiku. Když je znovu otevřela, nebyla tady a teď, byla tady, ale tenkrát.

Její tělo bylo radostně mladé, čekala ho spousta věcí. Stromy byly o trochu menší a v dálce nebyla vidět ta silnice, co tam dnes stojí. To místo tenkrát bylo krásnější, prosvícené paprsky slunce. Ohlédla se za sebe přesně tak, jak to udělala tenkrát, protože věděla, že přijde. Čekala na něho.

Stará dáma otevřela oči a po tvářích jí stékaly slzy. Nebyla to realita. Tohle od hvězdy nechtěla. Byl to jen stín toho, co chtěla. Vzpomínka vytažená z hloubky její mysli. Vzpomínka, kterou milovala a nenáviděla stejnou měrou. Přesto zůstala na tom místě, dívala se na hvězdy. Doufala, že ony jí poradí, řeknou jí, kde udělala chybu a proč se její přání nevyplnilo.

A tu, když se skoro zvedala, se jedna hvězda zaleskla a začala padat. Její poslední naděje se v ní probíjela na

povrch a vyslovila své přání. Tentokrát hvězda běžně zmizela za obzor, žádná vlna, žádné teplo.

Stará dáma vstala a otočila se k obloze zády. Nedala jí to, co chtěla, a tak měla v plánu odejít. Jenže cestu jí zastoupil někdo, v koho už nedoufala. Brečela štěstím. Cítila se jako ta dívka, která věděla, že přijde, že ji nezkłame. Nehledě na všechno, co se stalo, a i na to, co se nestalo.

Tohle bylo to, na co čekala celý dlouhý život. Čekala, až se sen znovu stane skutečností. Když se toho snu ale chtěla dotknout, její ruka prošla skrz. A tak si jen sedla vedle něho a dívala se na něj. Na tváři jí i přes vrásky byl znát úsměv. Její oči se leskly štěstím.

Když začalo svítat a první paprsky se dotkly přízraku, on zmizel. Stará dáma ale nesmutnila, věděla, že se tam ukáže zase zítra a pozítří navždy.

Možná ji ostatní mohli mít za blázna. Za někoho, kdo se po nocích potuluje po lesích. Za někoho, kdo nežije přítomností. Za někoho, kdo je šťastný.

Celé dny si zpívala, nikdo se jí nepokusil nic říct. Byli rádi, když ji viděli tak šťastnou. Vy byste snad člověku bránili ve štěstí, ať by bylo jakkoliv podivné?

Noční obloha je tak nádherná, pokud člověk ví, co na ní hledat. Splněná přání vždy nepřichází tak, jak my chceme, ale tak, jak nám je ona sešle.

Přání člověka dívajícího se na padající hvězdu, přání lidí, která nemají ubližovat. Sny, jež se dají splnit, i ty, jež se splnit nedají, jsou věci, které lidi dělají lidmi.

Hleď na hvězdy s hlavou čistou a myšlenkami plnými lásky, ony už budou vědět co s nimi dělat.

Markéta Chlebná G4.C

Ohlédnutí

Tak jako slunečnice za sluncem,
tak otáčím se já za svým snem.

Tak jako sluníčko bez nebe,
tak cítím se já bez Tebe.

Tak jako polibky beze rtů,
cítím se já, když nejsi tu.

Chybíš mi čím dál víc,
když se mnou nejsi, nejsem nic.

Anna Horáková, G4.B

Jedno slovo, pět písmen.
Dvě samohlásky, tři souhlásky.
Něco abstraktního,
ale hýbe to světem.
Něco nepochopitelného,
ale kouzelného
- LÁSKA

Andrea Flosová, G4.B

Loutka

Dál se topím ve svých myšlenkách k smrti vyčerpaná,
stačil jen jeden pohled tvůj a jsem k tobě připoutaná.
Jsem jen tvá loutka, ty taháš za nitky.
Způsobuješ bolest a nemáš výčitky.
Stále mě jen ovládáš, já už nemůžu dál,
chci zpátky tu svobodu, co jsi mi vzal.

Anna Horáková, G4.B

NA SVĚTĚ JE KRÁSNĚ

Léto

Žhavé kachličky spalují naše chodidla,
pohodlí domovů opouští kdejaká zlobidla.
Spása je ve vlnách nacpaných koupališť,
na hřišti hraje si sousedův malý svišť.
Větrek nese se radostný smích,
pojd' honem, utíkej, abys to stih.
A letní neřesti zakrývá noc,
bude jich jak vloni, možná až moc.
V žilách proudí nám mladistvá svoboda,
že tě tak miluji, to není náhoda.

Nela Škrabalová, G4.B

Za trochu piva

Za trochu piva, šel bych světa kraj,
šel s hlavou odkrytou, sedřené měl bych paty.

Šel peklem – ale v duši ráj,
při pomyslení na onen nápoj zlatý.

Šel pouští – a měl v srdci perly rosy,
před očima viděl, jak půllitr se rosí.

Za trochu piva, šel bych světa kraj,
jak ten, kdo po sedmém zpívá u dveří a prosí.

Anna Horáková, G4.B

Zavři na chvíli oči

Představ si tu jarní vůni,
ptačí zpěv a kosa, co na plotě trůní.

Představ si to živo všude,
a brzy Ti lépe bude.

(Bud' rád,
že nepos*al Tě pták,
a jestli jo,
bud' rád i tak.)

Když Ti chladno na duši je,
vzpomeň si na letní chvíle,
na hospody, tábory a chaty,
na místa,
kde trápení se ztratí.

(Na světě to stojí za to,
i když máš na botách bláto.

Když je špatně,
bude líp,
tak se nenech odradit.)

Představ si hromadu listí.
Slyšíš, jak to listí šustí?
Skoč do té kupy břichem vpřed,
hrdě nos ve vlasech listů pět.

(Vzpomeň si na něčí úsměv,
nebo když Tě někdo zlechtá.
Nemůžeš si na smích vzpomenout?
Nech se zlechtat,
a pak obejmout.)

Máš náladu v bodě mrazu?
Sjed' po zasněženém srázu.
Vybav si ten záchvat smíchu,
když pak skončíš na čenichu.

(Představ si svou favourite fotku,
nikdy nedej lásce stopku.
Kup si oblíbený snack,
klidně sněz i maxi pack.)

Zavři na chvíli oči.
Všechno bude dobrý, uvidíš.

Adéla Vaňková, G4.B

Z JINÉHO SOUDKU

Mozart

Na Mozartu, známo všem,
bylo mnoho velkých jmen.
V kraji na něj nemají.
Ti, kdo moudrost hledají,
na Mozartu uspějí.

Studujeme pilně tu,
nacházíme osvětu.
Ti, kdo odtud odejdou,
rádi se zas sejdou,
po letech si připijou.

Budoucnost nás teď volá,
věnuje se nám škola.
Maturita je blízko,
sebevědomí nízko,
studentům se zastýsklo.

Před čtyřmi přišli léty,
kdy neřekli půl věty.
A než jsme se nadáli,
ty roky už jsou v dáli.

Na dva roky prázdniny,
zavření – bez vidiny.
Strávili jsme společně
za počítači denně
duchem ne vždy přítomně.

Učitelé nesmírně
pomohli nám tak vlídně,
když viděli problémy
on-linové učebny,
pohnulo to pak všemi.

Před komisí staneme,
zkoušku skládat budeme
připravení na všechno –
všechno máme načteno,
tělo naše znaveno.

Na náš Mozart vzpomínat,
budeme to tak vnímat,
postrádat ho nejvíce,
ač zažili jsme velice
krušné na něm měsíce.

Michaela Polednová, G4.C

Ať to ví

Zlomená růže pod kopci stojí,
že schová ji sních, vážně se bojí.
Že padne mrazem bez vzpomínky krajiny,
Kde stála sama roky, dny, hodiny.
Tak řekni jí prosím,
Malý princ i bez blond vlasů,
Že taky tvořila krajiny krásu.

Adéla Moravcová, G4.B

Čas

Kéž by šel čas vrátit zpět,
Přetočit alespoň pár stránek,
Než opustíme svět,
A unese nás vánek.

Kdybychom mohli napravit své chyby,
Říct slova, co jdou vzít zpět,
Je to však jenom kdyby,
Protože život je přímý let.
A na toho, kdo let zmešká,
Čeká jen doba těžká.
Je to ale celkem fuk,
Zahodit musíš svoje city,
Tak nebud' jak malý kluk,
Protože letadlo opustíš i ty.

Adéla Moravcová, G4.B

REDAKCE

Šéfredaktorka: *Adéla Moravcová*

Zástupce šéfredaktorky: *Adéla Vaňková*

Ilustrace obálky: *Adéla Vaňková*

Autoři:

Michaela Karafiátová

Michal Hybeš

Filip Brož

David Král

Anna Horáková

Kateřina Burešová

Veronika Sokolová

Veronika Dlasková

Andrea Flosová

Adéla Moravcová

Čeněk Mědílek

Markéta Chlebná

Nela Škrabalová

Adéla Vaňková

Michaela Polednová

ZDROJE OBRÁZKŮ:

- 1: In: <https://stock.adobe.com/> [online]. [cit. 2023-03-12]. Dostupné z: <https://stock.adobe.com/cz/images/watercolour-bottle-of-champagne-on-white-background-watercolor-food-illustration/457313705>
- 2: In: <https://www.izun.eu/> [online]. [cit. 2023-03-12]. Dostupné z: <https://www.izun.eu/out-of-czu/maturitni-ples-z-vejsky-a-nadhledu>
- 3: In: <https://www.istockphoto.com> [online]. [cit. 2023-03-12]. Dostupné z: <https://www.istockphoto.com/cs/ilustrace/watercolor-red-gift-tied-bows>
- 4: In: <https://stock.adobe.com> [online]. [cit. 2023-03-12]. Dostupné z: <https://stock.adobe.com/search?k=sunflower+watercolor>
- 5: In: <https://www.shutterstock.com/> [online]. [cit. 2023-03-12]. Dostupné z: <https://www.shutterstock.com/cs/image-illustration/watercolor-painting-sunglasses-isolated-white-1067785301>
- 6: In: <https://www.etsy.com/> [online]. [cit. 2023-03-12]. Dostupné z: <https://www.etsy.com/listing/741626711/beer-glass-print-watercolor-print-drink?epik=dj0yJnU9aFR2WVhmUWNyZjJNTURUS2RtUmRISFFwdENVWldia2smcD0wJm49aXpiVkVYU0twM3lvcjdLVkNEWnBI dyZ0PUFBQUFBRI F0NHNj>
- 7: In: <https://thehungryjpeg.com> [online]. [cit. 2023-03-12]. Dostupné z: <https://thehungryjpeg.com/product/3731028-watercolor-and-pencil-rose-illustration>